

[Ministeren for offentlige arbejder]

er der en service og en indsats, som påkalder respekt og giver borgerne anledning til at være tilfreds med indsatsen.

Jeg siger ikke, det er godt nok. Vi skal bestandig gøre os umage for at nå op på 100 pct. Men vi er altså meget tæt derved.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg skal ikke afvise, at der er tale om promiller hos trafikministeren. Men dette drejer sig om, at der faktisk hver morgen er mennesker, som i morgenradioen for Københavnsområdet – for nu at blive i noget helt konkret, så vi ikke flipper alt for meget ud i Storbæltkollisioner og sådanne ting – får at vide, at deres S-tog er taget ud af drift, fordi man ikke har mandskab til at køre disse tog, fordi trafikministeren ikke er i stand til at fastholde sit mandskab på grund af finansministerens personalepolitik. Det er ikke et spørgsmål for den hr. Hansen eller fru Jensen, der skal på arbejde for at tjene til sit udkomme, og som mister timeløn på grund af trafikministerens promiller.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det er en lang debat, der er ført i dagens løb. Mange har haft ordet, og ordførerne har ikke været de eneste på talerstolen, men der er jo ikke stillet egentlige spørgsmål til mig.

Jeg vil da alligevel sige, at det har været interessant at overvære debatten og lytte til de mange indlæg. Der har været meget polemik på et højt niveau, og jeg er sikker på, at vi alle glæder os til at studere alle disse polemiske betragtninger nærmere, når nu folketingets forhandlinger foreligger i trykt form.

Der er heller ikke forelagt en alternativ politik, og det er noget meget karakteristisk for denne afslutningsdebat. Ofte har det været sådan, at oppositionen var i stand til at forelægge en samlet politik. (*Munterhed*). Jo, det er hr. Svend Auken gammel nok til at huske. I VK-årene forelagde man VK-oplæg, og senere mere samlede borgerlige oplæg. Debatten i dag har båret præg af, at oppositionen er kritisk, og det er den i sin gode ret til, men den har ikke fremlagt et alternativ overhovedet.

Alligevel tager jeg ordet i anden omgang af høflighed og tradition, og det manglede bare andet. Jeg vil især beskæftige mig med

hr. Svend Aukens ordførertale, og det er ikke svært at begrunde. Det er, fordi der i denne tid – både her i salen og i befolkningen – knytter sig stor interesse til, hvor socialdemokratiet nu befinder sig i verdensrummet. Socialdemokratiet befinder sig – det er åbenbart for os alle – i et politisk vadested. Hvad vil socialdemokratiet, hvor vil det placere sig?

Vi har alle på det sidste iagttaget, og det er meget stærkt understreget af hr. Svend Aukens ordførertale i dag, at socialdemokratiet bevidst og villet nærmer sig socialistisk folkeparti, og det sker med svømmeskrift. Og så er det da, jeg godt vil give det lille, gode råd: pas nu på, at man ikke i den høje fart kommer til at ryge helt forbi SF. Hvis socialdemokratiet vil placere sig mellem SF og VS, så gør det dog med en rimelig modningstid.

Men ellers var hr. Svend Aukens kampråb i dag, at socialdemokratiet ønsker et nyt flertal, og så kommer tilføjelsen: med et styrket socialdemokrati. Det sidste er jo vigtigt, det forstår jeg godt. Vi andre iagttager socialdemokratiet med stor interesse i denne tid, og jeg har i hvert fald gjort den iagttagelse, at jo mere socialdemokratiet i de senere år har nærmet sig SF, jo stærkere vælgertilslutning har SF fået. Det hænger naturligvis sammen med, at socialdemokratiet over for et stort vælgerkorps til venstre for midten selv legaliserer SFs vækst.

For mig at se tyder alt på, at denne tendens vil fortsætte. Vi får et stærkere SF, og vi får et mere og mere svækket socialdemokrati. Og det bekymrer mange af os, som er vant til at omfatte socialdemokratiet med langt venligere følelser, end vi viser SF, og det er jo ikke så mærkeligt.

Derfor vil jeg sige: lad nu være med at indrette hele socialdemokratiets strategi og politik efter, at vi nok får valg i utide. Socialdemokratiet har jo lidt så mange skuffelser, og jeg synes ikke, man frivilligt skal indskibe sig i én til, når det er helt unødvendigt.

Forleden hæftede jeg mig ved, at hr. Svend Auken fremsatte en meget bombastisk udtalelse, og den var utvivlsomt uhyre gennemtænkt som altid. Hr. Svend Auken sagde nemlig, at socialdemokratiet har besluttet ikke at ville være med i flere større politiske forlig på denne side af valget. Jeg vil helst glemme den udtalelse, lade som ingenting, for det kan da ikke være socialdemokratiets